

Οδηγός επισκέψιμων χώρων της περιοχής μας

Γυμνάσιο Δομενίκου
Τμήμα Γ1

Συντονισμός – Επιμέλεια
Μπαντιμαρούδης Μανώλης
Χρόνη Σοφία

Το σχολείο μας

Το σχολείο μας

Το γυμνάσιο & Λύκειο της περιοχής μας αποτελεί ένα σύγχρονο συγκρότημα τοποθετημένο στην είσοδο του χωριού.

Το κτίριο στεγάζει 200 μαθητές, κατοίκους των γύρω κοινοτήτων, στους δύο ορόφους του.

Διαθέτει ένα πρότυπο κλειστό γυμναστήριο, εξοπλισμένο με σύγχρονα όργανα γυμναστικής και άθλησης των μαθητών.

Στο ευρύχωρο προαύλιο που αγκαλιάζει περιμετρικά το κτίριο, οι μαθητές χαλαρώνουν και ηρεμούν στα διαλείμματα των μαθημάτων τους.

Η ΠΟΤΑΜΙΑ

Η Ποταμιά, κοιλάδα της περιοχής του Δήμου Ελασσόνας, είναι ιδιαίτερου κάλλους. Διαχέεται από τον Τιταρήσιο, ποταμό που πηγάζει από την κορυφή Σιάπκα, κοντά στον Όλυμπο. Στον ποταμό συμβάλλουν δύο παραπόταμοι, ο Ελασσονίτης και ο Ξηριάς. Εκατέρωθεν του ποταμού αλλά και των παραποτάμων βρίσκονται τα χωριά, Βλαχογιάννι, Μεσοχώρι, Πραιτώρι, Δομένικο, Αμούρι, Μαγούλα, τα οποία και αρδεύονται από τα νερά των πιο πάνω ποταμών. Ο ποταμός εκβάλλει στον Πηνειό.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΤΑΜΙΑΣ

- Η περιοχή της ποταμιάς κατοικείται από πολύ παλιά. Ίχνη νεολιθικών οικισμών εντοπίστηκαν στη Μαγούλα, Δομένικο και Μεσοχώρι.
- Από το 1100-800 πχ κατοικείται από πρωτοελληνικά φύλλα τους Περραιβούς ,οι οποίοι συστήνουν το «κοινό» μια συμμαχία πόλεων στην οποία συμμετέχουν και οι πόλεις Μύλαι, Χυρετίαι, Ερεικίνιο και η Μάλλοια. Το κοινό εξαφανίζεται περί το 146 π.Χ.
- Τη βυζαντινή περίοδο η Περραβία ανήκει στην επαρχία Θεσσαλίας. Συνεχόμενες είναι οι επιδρομές από γερμανικά φύλλα, Αβάρους, Σλάβους και Αλβανούς οι οποίοι αφομοιώνονται στην περιοχή.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΤΑΜΙΑΣ

- Επί τουρκοκρατίας 1395-1912 η περιοχή περνάει περιόδους ακμής αλλά και παρακμής ιδιαίτερα τον 19 αι., όταν ο Αλή πασάς ,γιος του Βελή πασά, κάνει τσιφλίκια όλα τα χωριά.
- Το '40 η περιοχή περνάει υπό τον έλεγχο των Ιταλών και μια μαύρη σελίδα γράφεται με μελανά γράμματα στις 16 Φεβρουαρίου 1943, όταν ένα ολόκληρο χωριό ,το Δομένικο, ξεκληρίζεται.
- Από το 1950 και μετά η περιοχή αναπτύσσεται συνέχεια. Δημιουργούνται κοινότητες.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΤΑΜΙΑΣ

- Το 1997 έχουμε τον «Καποδίστρια» με ενοποίηση των χωριών της Ποταμιάς σε ένα δήμο, με έδρα το Βλαχογιάννι.
- Το 2011 ο δήμος Ποταμιάς εντάσσεται αυτοδιοικητικά στον δήμο Ελασσόνας.

Πρώην Δήμος Ποταμιάς

Δήμος Ελασσόνας

KAYKAKIA

ΚΑΥΚΑΚΙΑ

Στις 16 Φεβ 1943 αντάρτες έστησαν ενέδρα σε ιταλούς. Απολογισμός εννιά νεκροί και ένας τραυματίας ιταλός και ένας τραυματίας αντάρτης. Οι ιταλοί σε αντίποινα έκαψαν και λεηλάτησαν το χωριό Δομένικο και αφού συγκέντρωσαν τους άντρες του χωριού και άτομα από διπλανές κοινότητες (Αμούρι, Δαμάσι, Μεσοχώρι) 113 στον αριθμό, τους οδήγησαν στη θέση Καυκάκι όπου και τους εκτέλεσαν. Στην τοποθεσία υπάρχει μνημείο πεσόντων, ενώ η 16^η Φεβρουαρίου ορίστηκε ως ημέρα μνήμης των πεσόντων και εορτάζεται με εκδηλώσεις. Στη θέση υπάρχει και ο ιερός ναός του Αγίου Νεκταρίου.

Ι.Μ. Αναλήψεως του Σωτήρος

Χτίστηκε το 1650. Η παράδοση μιλάει για λειτουργία κρυφού σχολείου στη μονή. Έχει καεί δύο φορές, μία από τους Τούρκους και μία από τους Γερμανούς.

Σήμερα λειτουργεί ως γυναικείο μοναστήρι. Πανηγυρίζει στην γιορτή της Αναλήψεως του Σωτήρος. Πλήθος κόσμου συρρέει στην περιοχή για να συνοδεύσει την εικόνα της Παναγίας κατά την λιτανεία της.

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

Τα ήθη και τα έθιμα είναι πλούσια στην περιοχή και τα περισσότερα έχουν σχέση με την ελληνορθόδοξη παράδοση. Αναφέρουμε κάποια απ' αυτά.

ΚΟΛΥΝΤΑ

Την προπαραμονή των Χριστουγέννων οι γυναίκες φτιάχνουν κουλούρες και τις μοιράζουν στα παιδιά το πρωί της παραμονής. Τα παιδιά κόβουν «κόλιντις», δηλαδή μακριά και λεπτά κλωνάρια πλατάνου που στην άκρη τους σχηματίζουν διχάλι για να στηρίζονται οι κουλούρες. Το βράδυ ανάβουν φωτιές και νωρίς το πρωί της παραμονής πλαλούν τα «κόλιντα». Η νοικοκυρά περνάει στην κόλιντα κάθε παιδιού από μία κουλούρα.

ΛΟΥΚΑΤΣΑΡΙΑ

Των Φώτων έχουμε τα Λουκατσάρια όπου χωριανοί με παραδοσιακές στολές γυρίζουν στις γειτονιές (παλιότερα ντύνονται με κουδούνες) για να ξορκίσουν το κακό-καλικάντζαρους.

ΤΑ ΚΛΕΙΔΟΝΑ

Τον Αι Γιάννη τον Κλειδονιάρη φτιάχνουν τα κλείδονα. Στο κλείδονο (μικρό ξύλινο σταυρό στολισμένο με λουλούδια) μπήγουν στις άκρες του μήλα και στη μέση του δένουν ένα μικρό αντικείμενο που μπορεί ο καθένας να ξεχωρίσει το κλείδονό του. Κλείδονο κάνουν μόνο οι ανύπαντροι. Τα κορίτσια παίρνουν μια κατσαρόλα, τη γεμίζουν με νερό και βάζουν μέσα τα κλείδονα. Μετά γυρίζουν από βρύση σε βρύση και τέλος στις εκκλησίες όπου σε κάθε μια περιφέρονται από τρεις φορές. Μετά στην πλατεία τα κλείδονα δείχνουν τη σειρά του γάμου του καθενός.

ΠΙΡΠΙΡΙΤΣΑ

Η Πιρπιρίτσα γίνεται σε περίοδο ξηρασίας για να προκαλέσουν βροχή. Μία γυναίκα φοράει τοπική ενδυμασία, στολίζεται με λουλούδια και γυρίζει το χωριό τραγουδώντας (Πιρπιρίτσα περπατεί, το θεό παρακαλεί....). Έχει ταψί στο κεφάλι και της ρίχνουν νερό.

Οικονομία της Ποταμιάς

Η κοιλάδα της ποταμιάς και τα χωριά της, είναι ένα ιδιαίτερο οικονομικά δυναμικό κομμάτι της περιοχής. Οι κάτοικοί της, άνθρωποι του μόχθου φροντίζουν καλά γ' αυτό.

Οικονομία της Ποταμιάς

Σύγχρονες κτηνοτροφικές μονάδες με βοοειδή και αιγοπρόβατα είναι διάσπαρτες στην περιοχή. Η γεωργία ανθεί στην κοιλάδα, (αμυγδαλιές, αχλαδιές, ελιές αλλά και μονοετείς καλλιέργειες όπως σιτάρι, τριφύλλι, καλαμπόκι, αρωματικά φυτά, καπνός), είναι μόνο μερικές από τις δυναμικές παραγωγές της περιοχής.

Ταυτόχρονα δραστηριοποιούνται και στο βιομηχανικό και βιοτεχνικό τομέα. Τυροκομεία, σφαγεία, μύλοι είναι μονάδες που αναπτύσσονται στην περιοχή. Επίσης θα συναντήσουμε δριστερές αλλά και φωτοβολταϊκά.

Εν κατακλείδι στην κοιλάδα της ποταμιάς η φύση παρέχει απλόχερα τις προϋποθέσεις για την οικονομική ευρωστία των κατοίκων του.

ΑΜΠΕΛΙΑ

Σε υψόμετρο 270 μ. , στους πρόποδες των Αντιχασίων, κάτοικοι της Βερδικούσας που τα κοπάδια τους και τα κτήματα ήταν κοντά στη κοιλάδα δημιούργησαν τον οικισμό των Αμπελίων. Χωριό ιδιαίτερα δυναμικό οικονομικά καθώς οι εργατικοί κάτοικοί του που δραστηριοποιούνται στην κτηνοτροφία φρόντισαν γ' αυτό. Σύγχρονες κτηνοτροφικές μονάδες δημιουργήθηκαν και ο αριθμός των βοοειδών και αιγοπροβάτων αυξήθηκε σημαντικά, επίσης δημιουργήθηκε σύγχρονο σφαγείο, αλλά και μεγάλη αποθήκη με ζωοτροφές.

ΑΜΠΕΛΙΑ

Στο χωριό δεσπόζει η εκκλησία των Αγίων Πάντων η οποία πανηγυρίζει στις 28,29 και 30/6. Ο επισκέπτης του χωριού, αφού γοητευτεί από την ομορφιά της φύσης και θαυμάσει την υπέροχη εκκλησία, μπορεί να ξεκουραστεί στις δύο ταβέρνες στην πλατεία του χωριού. Επίσης μπορεί να ανηφορίσει προς τα Αντιχάσια στην όμορφη Βερδικούσα.

ΑΜΟΥΡΙ

Το χωριό βρίσκεται δίπλα σε παραπόταμο του Τιταρήσιου και σε πηγές. Αριθμεί περίπου 400 κατοίκους σύμφωνα με την απογραφή του 2001. Η θέση του δίπλα σε πηγές είχαν σαν συνέπεια τη λειτουργία πολλών νερόμυλων. Σήμερα στη θέση τους λειτουργούν δύο δριστερές, οι οποίες βρίσκονται σ' ένα μαγευτικό τοπίο, με πλούσια βλάστηση και καθάρια νερά. Στο χωριό λειτουργεί παραδοσιακό αποστακτήριο και σύγχρονος μύλος. Το δημοτικό σχολείο που έκλεισε, φιλοξενεί σήμερα λαογραφικό μουσείο.

ΑΜΟΥΡΙ

Στην είσοδο του χωριού δεσπόζει η εκκλησία της Αγίας Παρασκευής που πανηγυρίζει στις 25 και 26 Ιουλίου. Ονομαστή είναι και η θαυματουργή εικόνα της Αγίας Παρασκευής, που φιλοξενεί. Στο πολιτιστικό κομμάτι τώρα δραστηριοποιούνται δύο πολιτιστικοί σύλλογοι που αναβιώνουν πολλά από τα έθιμα της περιοχής της Ποταμιάς. Το χωριό διαθέτει ταβέρνα, όπου μπορεί κανείς να ξεκουραστεί και να απολαύσει εδέσματα της περιοχής, καθώς οι κάτοικοι του χωριού δραστηριοποιούνται κυρίως με την κτηνοτροφία και τη γεωργία.

ΑΝΑΛΗΨΗ

Ο οικισμός της Ανάληψης βρίσκεται χτισμένος σε υψόμετρο 230 μ. και απέχει από την Ελασσόνα 17 χλμ. Ιδρύθηκε από πρόσφυγες μικρασιάτες. Οι κάτοικοί του ασχολούνται κυρίως με την κτηνοτροφία. Στο κέντρο του οικισμού βρίσκεται η εκκλησία του Αγίου Χαράλαμπου και δίπλα το δημοτικό σχολείο, το οποίο έχει μετατραπεί σε λαογραφικό μουσείο.

ΑΝΑΛΗΨΗ

Οι επισκέπτες του χωριού θα θαυμάσουν το υπέροχο τοπίο, θα δουν τις όμορφες λιμενοδεξαμενές. Η περιοχή επίσης προσφέρεται για κυνήγι.

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΙ

Σε υψόμετρο 150 μ. στη ανατολική πλευρά του ποταμού Τιταρήσιου και απόσταση 25 χλμ από την Ελασσόνα βρίσκεται το Βλαχογιάννι. Η πρώτη αναφορά του χωριού γίνεται στη διαθήκη του Χασάν Μπέη το 1531. Ο πληθυσμός του χωριού, σύμφωνα με την απογραφή του 2011, είναι 895 κατ. Και η καλλιεργήσιμη γη είναι περίπου 7500 στρ. Οι σημερινοί κάτοικοι του χωριού ασχολούνται με τη γεωργία και την κτηνοτροφία. Σύγχρονες μονάδες κτηνοτροφικές υπάρχουν διάσπαρτες στην περιοχή, αλλά και μεγάλες στρεμματικά μονοετείς καλλιέργειες, όπως τριφύλλι καλαμπόκι κ.α. καθώς και περιβόλια με αχλάδια κ.λ.π.

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΙ

Είναι το μεγαλύτερο και πιο ζωντανό χωριό της περιοχής, έχει πολύ νέο κόσμο και παιδιά που δίνουν ζωή και ελπίδα για το μέλλον της περιοχής. Πολιτιστικά οι κάτοικοι είναι ιδιαίτερα δραστήριοι καθώς υλοποιούν πολλές δραστηριότητες (χορευτικά κ.α) και αναβιώνουν πολλά παραδοσιακά έθιμα με μεγάλη συμμετοχή και ιδιαίτερα των νέων. Ένα από τα βασικότερα έθιμα που αναβιώνει είναι τα «Κλείδωνα» που εορτάζονται στις 30 Απριλίου. Στο Βλαχογιάννι λειτουργεί το εξαθέσιο δημοτικό σχολείο της περιοχής με 160 μαθητές καθώς και νηπιαγωγείο. Υπήρξε έδρα του δήμου Ποταμιάς και υπάρχει το Δημαρχείο, που στεγάζει τώρα το αγροτικό ιατρείο, το ληξιαρχείο και διαθέτει αίθουσες για πολιτιστικά δρώμενα. Στο χωριό υπάρχει φαρμακείο και όλων των ειδών εμπορικά καταστήματα, επίσης διαθέτει το μοναδικό ΚΑΠΙ στην περιοχή.

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΙ

Ονομαστή και η ιστορική ομάδα της Δόξας Βλαχογιαννίου που προσεγγίζει και κατευθύνει τους νέους στον αθλητισμό.

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΙ

Η ενορία της Αγίας Τριάδας είναι ιδιαίτερα δραστήρια και υλοποιεί φιλανθρωπικό και πολιτιστικό έργο. Πανηγυρίζει του Αγίου Πνεύματος και με μεγαλοπρέπεια γίνεται η περιφορά της εικόνας με φιλαρμονική και πλήθος κόσμου. Την εβδομάδα μετά το Πάσχα (Διακαινησίμου) λειτουργούν όλα τα ξωκλήσια του χωριού με ιδιαίτερη λαμπρότητα. Ξεχωρίζει την Τρίτη ημέρα του Πάσχα η λειτουργία του Ι.Ν. Αγίου Ραφαήλ ,όπου προσέρχεται κόσμος από την ευρύτερη περιοχή.

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΙ

Ο επισκέπτης θα περιηγηθεί στις γειτονιές του χωριού και θα δει την όμορφη εκκλησία του χωριού αφιερωμένη στην Αγία Τριάδα, στη συνέχεια θα πάει στην πλατεία του χωριού για να ξαποστάσει και να απολαύσει τον καφέ του στις καφετέριες και τα παραδοσιακά καφενεία του χωριού. Επίσης θα περιηγηθεί στα ξωκλήσια του χωριού, που βρίσκονται σε μαγευτικές τοποθεσίες.

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΙ

Θα πάει στο φράγμα και στη λίμνη της Αγριελλιάς, στο Σμολιώτικο ποταμό και θα ανέβει στις κορυφές Χάρτζια και Καπρισιώτα. Τέλος θα ξαναγυρίσει στην πλατεία του χωριού, όπου θα απολαύσει τσίπουρο της περιοχής καθώς και ψητά ντόπια κρέατα.

ΔΟΜΕΝΙΚΟ

Στους πρόποδες ενός κατάφυτου βουνού, σε υψόμετρο 280 μ. στην κοιλάδα του Τιταρήσιου, βρίσκεται το πανέμορφο Δομένικο, σε χρονική απόσταση 35 λεπτών από την Λάρισα και 10 λεπτών από την Ελασσόνα. Απέχει οδικώς 16 χλμ από την Ελασσόνα και 45 χλμ από την Λάρισα.

ΔΟΜΕΝΙΚΟ

Το Δομένικο είναι χωριό της επαρχίας Ελασσόνας του νομού Λαρίσης. Ανήκει διοικητικά στον Δήμο Ελασσόνας. Είναι χτισμένο αμφιθεατρικά στους πρόποδες ενός βουνού (Αϊ – λιάς) κατάφυτο με πεύκα και κυπαρίσσια. Μια επίσκεψη στο Δομένικο είναι ικανή να ικανοποιήσει μέγιστα τις πέντε αισθήσεις. Η περιοχή προσφέρεται για ποικίλες δραστηριότητες όπως: περιηγήσεις σε αρχαία και βυζαντινά μνημεία, επίσκεψη στο Ιστορικό Λαογραφικό Μουσείο, πεζοπορία, ήπια ορειβασία, κυνήγι άγριων ζώων καθώς και για θρησκευτικό τουρισμό, μιας και υπάρχουν 13 ξεχωριστές εκκλησίες διάσπαρτες στο χώρο. Επίσης στις ταβέρνες και στα καφενεία του χωριού μπορείτε να απολαύσετε ντόπια εξαιρετικά προϊόντα όπως: μέλι, τσίπουρο, κρασί, αμύγδαλα, κηπευτικά, φρούτα, αρωματικά φυτά, άφθονα κτηνοτροφικά είδη όπως κρέας, γάλα, τυριά.

ΔΟΜΕΝΙΚΟ

Ο επισκέπτης μπορεί να θαυμάσει κάποια από τα έργα που άφησαν οι πρόγονοι μας και κυρίως τις εκκλησίες. Σημαντικότερες από τις εκκλησίες είναι: ο Άγιος Γεώργιος (16 αι μ.Χ.), ο Άγιος Βησσαρίων (16 αι μ.Χ.), η Παναγία η Βρυζωστιανή (Βρυζώστι) (15 αι μ.Χ.), οι Άγιοι Ανάργυροι (Άγιος Γεωργούλης), ο Άγιος Νικόλαος, ο Άγιος Δημήτριος, ο Άγιος Αθανάσιος, η Αγία Παρασκευή, το εξωκλήσι του Προφήτη Ηλία στην κορυφή του ομώνυμου βουνού, κ.α.

ΔΟΜΕΝΙΚΟ

Ο περιηγητής του τόπου θα δει πέτρινα τοξωτά γεφύρια που είναι σπαρμένα σε αρκετά ρέματα, τις αρχαίες οχυρώσεις σε Προφήτη Ηλία και Άγιο Γεώργιο, τα απομεινάρια από τους νερόμυλους καθώς και αρκετές βυζαντινές κρήνες που τροφοδοτούσαν για χρόνια με νερό τους κατοίκους της περιοχής. Ο τόπος προσφέρεται για πεζοπορία και ήπια ορειβασία, καθώς υπάρχει μονοπάτι με σήμανση που περνά από πολλά αξιοθέατα και η ανάβαση του βουνού προσφέρει πλούσια θέα σε όλη τη περιοχή της Ποταμιάς και τα απέναντι Χάσια. Θα επισκεφτεί το Ιστορικό Λαογραφικό Μουσείο του χωριού, όπου θα μάθει για την μακραίωνη ιστορία του Δομενίκου.

ΔΟΜΕΝΙΚΟ

Οι γιορτές και εκδηλώσεις που λαμβάνουν χώρα σε όλη την διάρκεια του έτους, με τη φροντίδα των κατοίκων και του Μορφωτικού Πολιτιστικού Συλλόγου για την διατήρηση και διαιώνιση των εθίμων είναι: τα Λουκατσάρια την Πρωτοχρονιά, η ημέρα μνήμης για την εκτέλεση των Κατοίκων από τα ιταλικά στρατεύματα στις 16 Φεβρουαρίου (Εθνική Τοπική Γιορτή «Καυκάκεια»), ο εορτασμός της Αποκριάς και της Καθαρής Δευτέρας, η Δεύτερη μέρα του Πάσχα στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου, η Πρωτομαγιά που συνήθως μαζεύονται οι κάτοικοι στη θέση Βρυζώστι κάτω από την σκιά των αιωνόβιων πλατάνων, η 20η Ιουλίου στον προφήτη Ηλία στην κορυφή του βουνού και ο πανηγυρισμός του χωριού στις 7 – 8 – 9 Σεπτεμβρίου (Γενέθλια Θεοτόκου, Ιωακείμ και Άννης), όπου το απόγευμα τις 7ης Σεπτέμβρη τελείται εσπερινός και το Πρωί της 8ης Σεπτέμβρη Θεία λειτουργία στο ναό της Παναγίας της Βρυζωστιανής, με πλήθος κόσμου από το Δομένικο καθώς και τα γειτονικά χωριά να παραβρίσκεται και να παρακολουθεί την λιτανεία της εικόνας της Παναγίας.

Μεγάλο Ελευθεροχώρι

Το Μεγάλο Ελευθεροχώρι είναι το νοτιότερο χωριό της επαρχίας Ελασσόνας σε υψόμετρο 420μ. Η έκτασή του περιλαμβάνει 41000 στρέμματα και υπάγεται από το 2011 στον δήμο Ελασσόνας. Είναι χτισμένο στην περιοχή που ανήκε στην αρχαιότητα στην αρχαία Περραιβική πόλη Ερεικίνειο. Πήρε την ονομασία του από την ιδιότητα των κατοίκων του επί βυζαντινής περιόδου, αυτής των μη εξαρτημένων από φόρους ελεύθερων αγροτών. Επί τουρκοκρατίας, μέχρι που απελευθερώθηκε ο σημερινός δήμος Ελασσόνας το 1912, ήταν τα σύνορα και υπήρχε μεθοριακός σταθμός και τελωνείο.

Μεγάλο Ελευθεροχώρι

Σήμερα, το χωριό είναι ιδιαίτερο δυναμικό οικονομικά. Οι κάτοικοί του ασχολούνται με την γεωργία και ιδιαίτερα με την κτηνοτροφία και πτηνοτροφία. Σύγχρονες μονάδες εκτροφής αγελάδων, αιγοπροβάτων αλλά και πτηνοτροφεία με γαλοπούλες και κοτόπουλα αναπτύσσονται στην περιοχή, επίσης εκτρέφονται στρουθοκάμηλοι, βίσονες, σαλιγκάρια. Το χωριό διαθέτει καφετέριες και ταβέρνα, πιτσαρία, κλαμπ, όπου μπορεί να ξαποστάσει και να διασκεδάσει ο εκδρομέας στην πλατεία του χωριού. Γνωστή στην περιοχή είναι η ομάδα ποδοσφαίρου, ο Άρης Μ. Ελευθεροχωρίου.

Μεγάλο Ελευθεροχώρι

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει ο ιερός ναός του Αγίου Νικολάου που δεσπόζει στην πλατεία του χωριού αλλά και το μοναστήρι της κοίμησης της Θεοτόκου στην Τσούμα (Παναγιά της Τσούμας), με την θαυματουργή εικόνα της Παναγιάς, ένα από τα πιο γνωστά μοναστήρια της Θεσσαλίας που πανηγυρίζει στις 15 Αυγούστου. Ακόμη εντυπωσιακό είναι και το μοναστήρι του Προφήτη Ηλία 2 χιλιόμετρα μακριά από το χωριό, δίπλα σε ένα ρέμα με ένα εντυπωσιακό νερόμυλο που πανηγυρίζει στις 19 και 20 Ιουλίου

Μεγάλο Ελευθεροχώρι

Ιδιαίτερου κάλους επίσης, είναι οι λιμενοδεξαμενές και ιδιαίτερα ο μεγάλος ταμιευτήρας, που διαθέτει το χωριό.

ΜΕΣΟΧΩΡΙ

Στη μέση του της παλιάς διαδρομής Λάρισας-Ελασσόνας βρίσκεται το χωριό Μεσοχώρι. Η παλιότερη ονομασία του ήταν Μυλόγουστα και είναι πιθανόν η ονομασία αυτή να προέρχεται από το «Μύλοι της Αυγούστας».

ΜΕΣΟΧΩΡΙ

Η παλαιότερη τοποθεσία του χωριού ήταν πιο πάνω στην θέση Βρυζόστι όπου υπήρχε πηγή με πολλούς μύλους (διασώζεται ένας), καθώς και μοναστήρι (η Παναγιά του Βρυζόστι) που μεταφέρθηκε, όμως, στην περιοχή που γνωρίζουμε σήμερα, δίπλα στο δρόμο και κοντά στο ποταμό Τιταρήσιο, σε υψόμετρο 140 μ. Η γεωργία και η κτηνοτροφία είναι οι βασικοί οικονομικοί πόροι του χωριού. Κοντά στο χωριό υπάρχει μεγάλο σφαγείο, επίσης υπάρχει συνεργείο και βενζινάδικο.

ΜΕΣΟΧΩΡΙ

Ο περιηγητής που θα επισκεφτεί την περιοχή θα δει τις εκκλησίες του χωριού Άγιο Δημήτριο, Άγιο Νικόλαο, Αγία Σοφία και Αγία Τριάδα, θα απολαύσει το υπέροχο τοπίο της θέσης Βρυζόστι, θα γευτεί παραδοσιακά εδέσματα στις ταβέρνες της περιοχής και θα αγοράσει από τα κρεοπωλεία βιολογικό χοιρινό αλλά και άλλα κρέατα. Το χωριό πανηγυρίζει του Αγ. Πνεύματος στις 22/6, επίσης γίνεται χοροεσπερίδα τον Αύγουστο και τέλος αναβιώνονται πολλά έθιμα της περιοχής της ποταμιάς.

ΜΑΓΟΥΛΑ

Σε υψόμετρο 150 μ. πάνω σε ένα μικρό λόφο, εξού και το όνομα μαγούλα, σε απόσταση 15 χλμ από την Ελασσόνα βρίσκεται το ομώνυμο χωριό.

ΜΑΓΟΥΛΑ

Οι κάτοικοι του χωριού ασχολούνται με την γεωργία και την κτηνοτροφία, επίσης υπάρχει μια βιοτεχνία ρούχων και τυροκομείο, καθώς και θερμοκήπια και φωτοβολταϊκά. Ο επισκέπτης του χωριού θα συναντήσει στο κέντρο του χωριού μια τεράστια πλατεία με ταβέρνες και καφετέριες, επίσης θα δει το καταπράσινο πάρκο του χωριού και θα επισκεφτεί την εκκλησία του Αγ. Γεωργίου (1848). Επίσης θα δει πολλά λίθινα σπίτια αλλά και το αιωνόβιο δέντρο δίπλα στην εκκλησία του χωριού. Το χωριό πανηγυρίζει στις 23 Απριλίου, του Αγ. Γεωργίου, στην πλατεία της ομώνυμης εκκλησίας και τον Αύγουστο γίνεται χοροεσπερίδα στην πλατεία του Δημοτικού σχολείου.

ΠΡΑΙΤΩΡΙ

Πρώτη αναφορά του χωριού γίνεται σε κάποια χειρόγραφα του 1592. Τον 19 αι. επί τουρκοκρατίας, αποτέλεσε τσιφλίκι του Αλή Πασά. Το όνομα του χωριού πιθανόν να προέρχεται από το λατινικό praetor (τίτλος ρωμαίων αρχόντων). Είναι χτισμένο σε υψόμετρο 220 μ. στις όχθες του ποταμού Τιταρήσιου και απέχει από την Ελασσόνα 18 χλμ. Ανήκει διοικητικά στο δήμο Ελασσόνας και έχει, σύμφωνα με την απογραφή του 2011, 362 κατοίκους.

ΠΡΑΙΤΩΡΙ

Οι κάτοικοί του ασχολούνται κυρίως με την γεωργία και την κτηνοτροφία. 7000 στρέμματα γης καλλιεργούνται από μονοετείς καλλιέργειες, αλλά και εκτρέφουν αιγοπρόβατα και βοοειδή. Το χωριό πανηγυρίζει στις 26, 27 Ιουλίου του Αγ. Παντελεήμονος και τον Αύγουστο διοργανώνει χοροεσπερίδα. Επίσης πλούσια πολιτιστικά δρώμενα λαμβάνουν χώρα τις απόκριες όπου τα χορευτικά του χωριού διοργανώνουν παραστάσεις.

ΠΡΑΙΤΩΡΙ

Ο επισκέπτης του χωριού, αφού περιηγηθεί στις γειτονιές του χωριού, θα κατευθυνθεί στη θέση καστρού, όπου έχουν εντοπιστεί ίχνη βυζαντινής οχύρωσης, και στη συνέχεια στο σπάνιας ομορφιάς δάσος από πλατάνια κατά μήκος του ποταμού. Στη συνέχεια αξίζει να γευτεί το τσίπουρο και άλλα παραδοσιακά προϊόντα της περιοχής στην πλατεία του χωριού. Επίσης πρέπει να επισκεφτεί την εκκλησία του Αγ. Νικολάου με το πολύ όμορφο τέμπλο.

ΣΥΚΕΑ

Σε υψόμετρο 200 μ. και απόσταση 15χλμ από την Ελασσόνα βρίσκεται το χωριό Συκιά. Ανήκει στο Δήμο Ελασσόνας και βρίσκεται και αυτή στις απαρχές της κοιλάδας της Ποταμιάς. Οι κάτοικοι του χωριού δραστηριοποιούνται στην κτηνοτροφία και τη γεωργία. Στην περιοχή επίσης υπάρχει φυτώριο δεντροκομίας.

ΣΥΚΕΑ

Ο επισκέπτης στο χωριό θα περιηγηθεί στο δάσος με τις οξιές κοντά στο χωριό, θα περπατήσει δίπλα στο ρέμα του χωριού και θα περάσει πάνω από το πέτρινο γιοφύρι του Μπακάλη. Επίσης θα επισκεφτεί το στολίδι της περιοχής την Ι.Μ. Ανάληψης που βρίσκεται έξω από το χωριό, στον δρόμο που οδηγεί στο χωριό Ανάληψη, καθώς και τις εκκλησίες του χωριού, Άγιο Δημήτριο, Αγία Παρασκευή και Παναγιά.

ΣΥΚΕΑ

Φυσικά θα σταματήσει για ξεκούραση στο κέντρο του χωριού όπου στις ταβέρνες του θα απολαύσει νόστιμο κεμπάπ και θα πιεί αγνό τσίπουρο.

Το χωριό πανηγυρίζει στις 11,12 και 13 Ιουνίου γιορτή της ανάληψης του Σωτήρος. Την ημέρα της Ανάληψης γίνεται ικετήρια περιφορά τις εικόνας της Παναγίας. Στις 26/7 γίνεται το αντάμωμα. Ο μορφωτικός Σύλλογος της περιοχής αναβιώνει παλιά έθιμα της περιοχής και τα γιορτάζει με παραδοσιακούς χορούς από τα χορευτικά του.

Υλικό

- Όλες οι φωτογραφίες που χρησιμοποιήθηκαν στην παρουσίαση και στα βίντεο τις έχουν τραβήξει τα ίδια τα παιδιά
- Οι πληροφορίες που συγκέντρωσαν οι μαθητές μας βασίζονται στο διαδίκτυο, σε άλλες εργασίες που έγιναν στο σχολείο μας καθώς επίσης σε βιβλία που βρίσκονται στο σχολείο μας.